

“ГОЛОДОМОР 1932-1933”

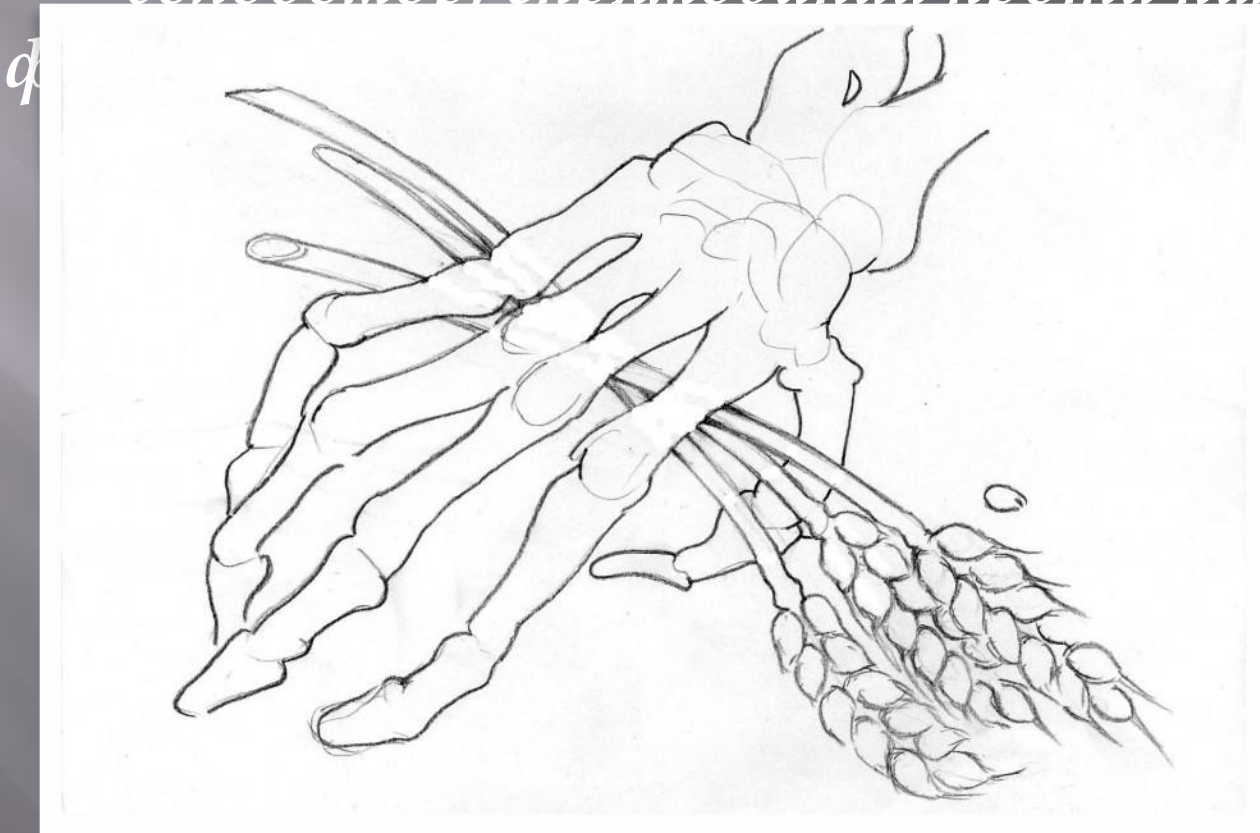

Підготував

Учень 10-А класу
Пазуханич Руслан

- ▣ У СРСР правду про жахливий голод 1932-1933 років, що мав місце в Україні, багато років приховували. Чому? А тому, що голод був не через нестачу продуктів. Урожай 1932 року був не нижчий, ніж у попередні роки, отже, ніби не існувало причин для голоду. Однак Сталін прагнув прискорити індустріалізацію-будувати заводів більше і швидше. На це потрібні були кошти. Отож і вирішено було збільшити продаж зерна за кордон, узяти його за будь-яку ціну в українській козо

- ▣ Одночасно Сталін тим самим розраховував притиснути селян України, які опиралися колективізації сильніше, ніж, наприклад, російські. А оскільки селяни становили значну частину населення України, то голодомор, спрямований проти них,

ф

ького

- ▣ *Починаючи з 1 листопада 1932 року до 1 лютого 1933 року державна комісія на чолі з Молотовим додатково “заготовила” в Україні 104.6млн. пудів зерна. Загальна кількість хліба, вилученого державою з урожаю 1932 року, становила 260.7млн. Пудів. Отже, Молотов не справився з виконанням хлібозаготівельного плану, хоч вивіз з республіки майже всі наявні запаси. На початку 1933 року практично всюди в Україні хлібних запасів не залишалось, а треба було ще дожити до нового врожаю. А хлібозаготівлі практично відривали останній шматок хліба в голодуючих*

- *Отже, в рік, коли урожай був непоганий, з Москви прийшло розпорядження збільшити здачу хліба державі. З колгоспів вивозилося все зерно, навіть посівне. Забирали не лише колгоспне, а й те, що знаходили в хатах у людей. Одночасно за кордон продавалося зерна більше, ніж у минулі роки, а на ці кошти купували устаткування для промислових новобудов. У містах було введено картки на продукти, зокрема на хліб, у крамницях нічого вільно не продавалось. Вже взимку 1933 року селяни почали гинути від голоду. Рятуючись, вони втікали в міста, але і там часто вмирили просто на вулицях. Намагаючись зберегти дітей, селяни залишали їх біля лікарень, на вокзалах. Щоб припинити втечу селян, навколо сіл, на дорогах до міст виставлялися військові загони.*

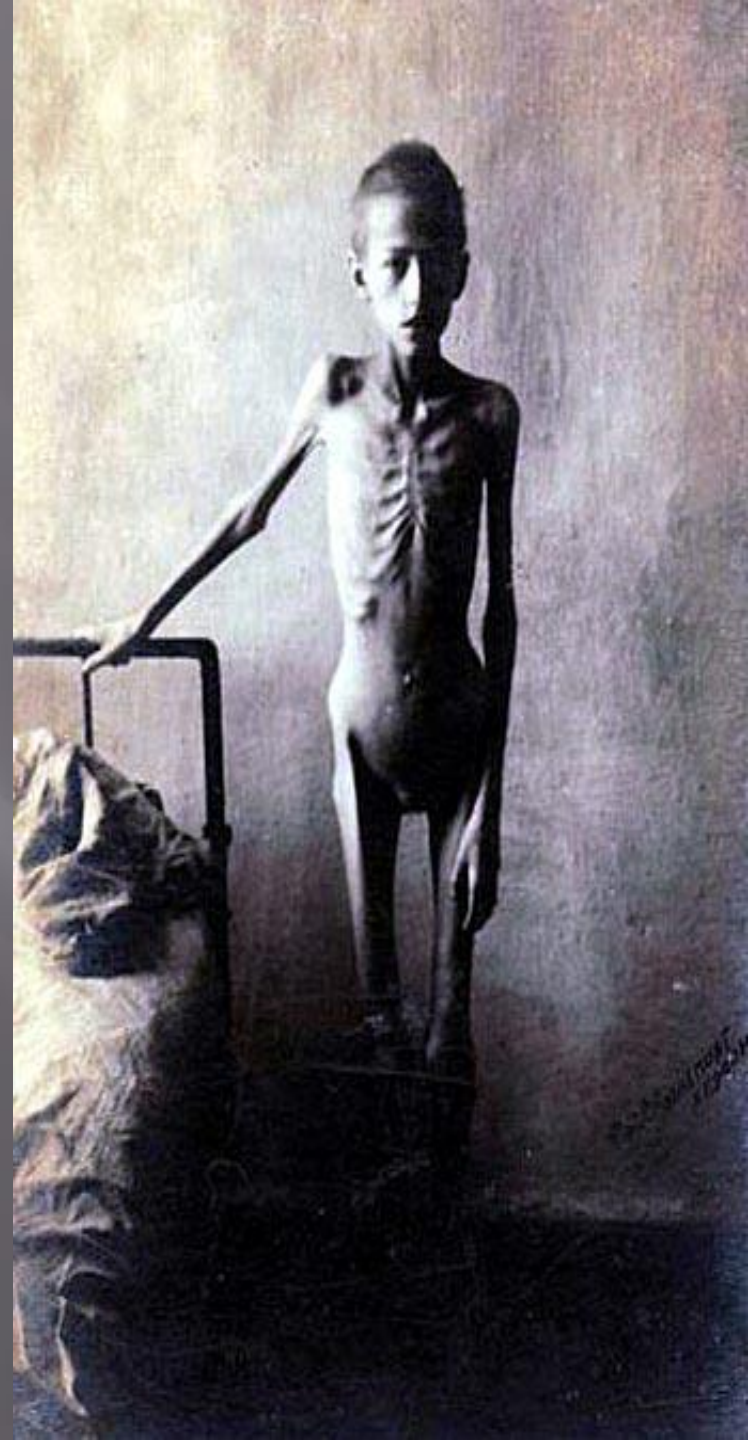

▣ *Селяни, не маючи чого їсти, пекли хліб із висівок, здомішками трави, варили юшку з бур'яну, іли бруньки. У селах зникли коні, вівці та інша худоба. Доходило навіть до людоїдства. Трошки легше було тим, хто працював у колгоспі: для них іноді варили поганеньку юшку, пекли сякий-такий хліб, але того не вистачало.*

Українське село перетворилося на пустку. Від голоду та страху перед голодною смертю люди дичавіли, забувалися добрі звичаї, їх заступала жорстокість.

В усіх місцевостях України, крім прикордонних, поширилися подвірні обшуки з конфіскацією, крім хліба, будь-яких запасів їжі-сухарів, картоплі, буряків, сала, солінь, фруктової сушки тощо, заготовлених селянами до нового врожаю. Конфіскація подавалася як кара за "куркульський саботаж" хлібозаготівель.

Фактично це була дія, свідомо спрямована на повільне фізичне винищення селянських родин. Під виглядом хлібозаготівлі на величезній території України було розгорнуто небачений терор голодом, щоб навчити тих, хто виживе, "уму-розуму", тобто сумлінній праці на державу в громадському господарстві колгоспів.

- ▣ *Те, що відбувалося в Україні у 1933 році не знайшло будь-якого відображення в документах офіційних установ. Причина полягає в тому, що Сталін наказав ставитися до голодомору як до неіснуючого явища. Навіть у стенографічних звітах пленумів ЦК КП(б)У і протоколах політбюро ЦК КП(б)У цього періоду слово “голод” не згадується. Не підлягає сумніву, що до загибелі мільйонів селян призвело холоднокривне рішення Сталіна вилучити в українських селян всі істинні припаси, а потім оповити голодуючих завісою мовчання, заборонити будь-яку допомогу їм з боку міжнародної чи радянської громадскості. Щоб перешкодити самочинним втечам величезної маси голодуючих за межі республіки, на її кордонах були розміщені загороджувальні загони внутрішніх військ.*

- ▣ *Смертність від голоду почалася вже в перший місяць діяльності молотовської комісії . З березня 1933 року вона стала масовою. Майже всюди органи ДПУ реєстрували випадки людодіства і труподіства. Проте Сталін в ці трагічні місяці небаченого в історії голодомору спромігся визнати публічно тільки “харчові труднощі в ряді колгоспів”. У промові на організованому партапаратом Всесоюзному з’їзді колгоспників-ударників 19 лютого 1933 року він цинічно заспокійливо заявив: “В усякому разі порівняно з тими труднощами, що їх пережили робітники 10-15 років тому, ваші труднощі, товариші колгоспники, здаються дитячою іграшкою”.*

Аналіз даних демографічної статистики 30-х років свідчить про те, що прямі втрати населення України від голоду 1932 року становлять близько 150 тисяч чоловік, а від голоду 1933 року - від 3 до 3.5 млн. чоловік. Північні демографічні втрати, включаючи катастрофічне зниження народжуваності під впливом голоду, сягають за 1932-1933 роки понад 5 млн. чоловік.

Експропріація українського селянства як класу зустріла масовий опір. Придушуючи цей опір, держава вживала репресивні заходи аж до найбільш потворних - у формі геноциду. Лише перед війною вдалося подолати, викликане насильницькою колективізацією падіння продуктивних сил сільського господарства

